

handling, ydes befordring eller befordringsgodtgørelse til og fra behandling på vedkommende kommunale sygehuse eller de i § 9 nævnte institutioner.

Stk. 2. Befordring eller befordringsgodtgørelse ydes endvidere til de i § 7 a, stk. 1 og 2, nævnte personer til og fra vederlagsfri behandling på sygehuse m. v., som ikke henhører under det almindelige kommunale sygehusvæsen, såfremt institutionen (afdelingen) af indenrigsministeren er henført til nærværende bestemmelse.

Stk. 3. Efter nærmere regler fastsat af indenrigsministeren kan befordring eller befordringsgodtgørelse ydes til de i § 7 a, stk. 3 og 4, nævnte personer til behandling på de i stk. 1 og 2 nævnte institutioner. Endvidere kan indenrigsministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang der ydes befordring eller befordringsgodtgørelse til de i § 7 a, stk. 1-4, nævnte personer til de behandlinger, der henføres til § 7 a, stk. 6 og 7.

Stk. 4. Når der anmodes om befordring eller befordringsgodtgørelse til behandling på et midlertidigt opholdssteds sygehus, kan hjemtransport efter udskrivning kun forlanges tilbage til det midlertidige opholdssted.

§ 7 c. Befordring, for hvilken der ydes godtgørelse efter § 7 b, skal ske med det efter forholdene billigste, forsvarlige befordringsmiddel og ydes kun, når befordringsudgiften overstiger en af indenrigsministeren fastsat grænse. Nærmere regler om ydelse af befordring og befordringsgodtgørelse og dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed fastsættes af indenrigsministeren.

§ 7 d. Befordring eller befordringsgodtgørelse ydes af den kommune, i hvilken patienten opholder sig på det tidspunkt, da ydelsen rekvireres; dog ydes befordring fra et sygehus uden for bopælskommunen til fortsat indlæggelse på et sygehus i bopælskommunen af sidstnævnte kommune.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med vedkommende kommunale organisationer godkende, at udbetaling af befordringsgodtgørelse og løsningen af andre befordringsopgaver i en kommune henlægges til det sociale udvalg, jfr. dog lov nr.

311 om offentlig sygesikring af 9. juni 1971 § 22, på en af de i § 1 nævnte kommuners vegne.

§ 7 c. Afgørelser truffet af sygehusudvalget, Københavns magistrat eller Frederiksberg kommunalbestyrelse om, på hvilke vilkår en person har ret til behandling og befordring eller befordringsgodtgørelse, og afgørelser truffet af det sociale udvalg i medfør af § 7 d, stk. 2, kan påklages til sikringsstyrelsen. Klage til sikringsstyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Sikringsstyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for sikringsstyrelsen.

Stk. 2. Ved behandling af klager over en af det sociale udvalg i medfør af § 7 d, stk. 2, truffet afgørelse skal sikringsstyrelsen indhente en udtalelse fra vedkommende amtsråd.

Stk. 3. Afgørelser truffet af sikringsstyrelsen i medfør af stk. 1 kan påklages til den sociale ankestyrelse. Klage til ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for den sociale ankestyrelse.“

2. I § 9, stk. 1, 1. punktum, ændres „sygehuse og“ til: „sygehuse,“ og efter „(tuberkulosestationer)“ indføjes: „, rekonvalescenthjem og fødeklinikker (fødehjem).“

3. I § 9, stk. 1, indsættes som 4. punktum: „Som tilskudsberettigende anses tillige udgifter, som en kommune afholder i medfør af § 7 a, stk. 5, og § 7 d.“

4. I § 9, stk. 2, efter „sygehuse,“ indsættes: „rekonvalescenthjem eller fødeklinikker (fødehjem),“.

5. § 9, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Indenrigsministeren kan godkende, at en kommunes udgifter ved at drive eller benytte eller ved at yde tilskud til nedsettelse af den takstmæssige betaling ved visse andre institutioner, jfr. § 7 a, stk. 7, kan betragtes som tilskudsberettigende.“